

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНИТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

5 - 11 СЕПТЕМВРИ 2019, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 31, (1179) ISSN 1310 - 9693

На 6 септември отбелязваме един от най-светлите български празници - Съединението

Съединението на България е актът на фактическото обединение на Княжество България и Източна Румелия през есента на 1885. То е координирано от Българския таен централен революционен комитет (БТЦРК). Съединението се извършва след бунтове в различни градове на Източна Румелия, последвани от военен преврат на 6 септември (18 септември по нов стил) 1885, подкрепен от българския княз Александър I и ръководен от майор Данаил Николаев.

На 4 септември бунтовници, под ръководството на Чардафон, обявяват Съединението и установяват контрол над село Голямо Конаре. На следващия ден правителството, начело с Иван Ст. Гешов, провежда консултации с руското представителство в Пловдив с намерението, ако получи подкрепа от Русия, самото то да обяви Съединението. Руският представител категорично отказва.

На 5 септември няколкостотин въоръжени бунтовници от Голямо Конаре (сега - гр. Съединение) се придвижват към Пловдив. През нощта срещу 6 септември частите, командвани от Данаил Николаев, установяват контрол

над града и отстраняват правителството и генерал-губернатора Гаврил Кръстевич. Съставено е временно правителство, начело с Георги Странски, което малко по-късно е заменено от Комисарството в Южна България, и е обявена обща мобилизация. След броени дни обаче Русия обявява своето недоволство, че акцията не е съгласувана с нея. Подкрепяна от Австро-Унгария, Сърбия на 2 ноември 1885 г. напада България. Започва Сръбско-българската война. След тридневни боеве край Сливница на 5-7 ноември българите побеждават, а последвалят Букурещки договор от 19 февруари 1886 г. възстановява довоенната граница със Сърбия.

Съединението получава дипломатическо и международно признание с българо-турската спогодба от 20 януари и Топханенския акт на Великите сили от 24 март 1886 г. В замяна на османското съгласие за персонална уния на Княжество България и Източна Румелия начело с българския княз България отстъпва на Османската империя Кърджалийска околия и Търмърските села. Сливането на Северна и Южна България е утвърдено окончателно едва с признаването на българската независимост през 1908-1909 година.

В АЕЦ "Козлодуй"

Генералният директор на Агенцията за ядрена енергия към ОИСР посети АЕЦ "Козлодуй"

На 2 септември 2019 г. в АЕЦ "Козлодуй" пристигна Уилям Магууд IV - генерален директор на Агенцията за ядрена енергия (АЯЕ) към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). Той бе придружен от Вероник Руйе - ръководител на Департамента по безопасност на агенцията. Официалното посещение е по покана на министъра на енергетиката на Република България Теменужка Петкова.

Представителите на АЯЕ се срещнаха с изпълнителния директор на атомната централа Наско Михов, както и с представители на ръководния екип на Дружеството - Емилиян Егрев, директор на дирекция "Безопасност и качество", и Стефка Петрова, ръководител на управление "Администрация и контрол".

В своето приветствие към гостите Наско Михов изтъкна 45-годишната безаварийна и надеждна работа на АЕЦ "Козлодуй", както и последователната политика на откритост и сътрудничество с международната ядрена общност, водена от българската централа. Той подчерта, че това дава възможност за обмяна на добри практики и за прилагане на най-високите стандарти по отношение на безопасността и ефективната експлоатация на ядрените мощности.

На свой ред, Уилям Магууд IV благодари за възможността да посети АЕЦ "Козлодуй" и заяви, че все по-важна част от

работата на Агенцията за ядрена енергия към ОИСР е да отговаря на предизвикателствата, пред които се изправя ядрената индустрия.

> на стр. 3

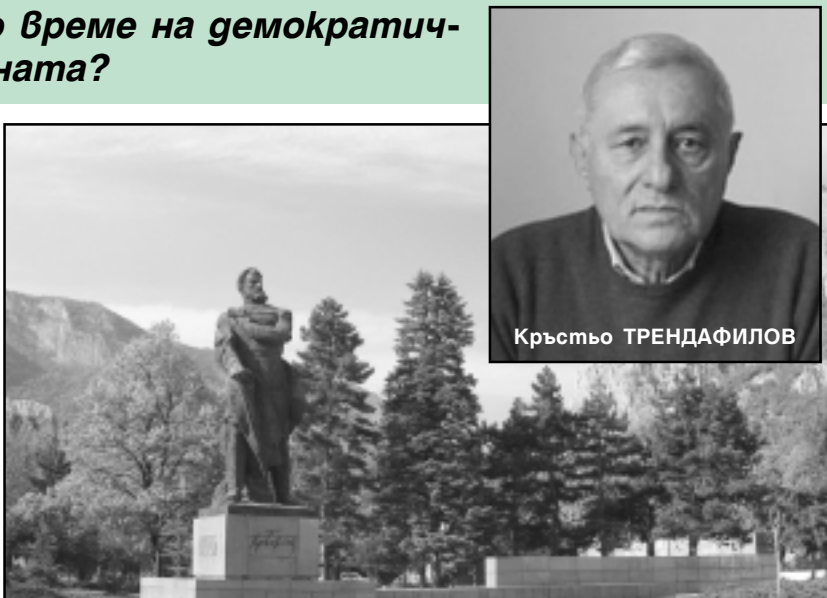
Избори за местна власт 2019

И Ботев не пожалиха при "ликвидацията"...

Как се променя Враца по време на демократичното развитие на страната?

Кръстьо ТРЕНДАФИЛОВ

От 1989 г. до днес често ми се е налагало да давам отговор на този въпрос. За безвременето в развитието на града много хора, особено от ръководителите му, в годините на прехода се оправдаваха с наследството, с миналото на града, с липсата на средства и др. За разрухата в първите години след "избухването" на демокрацията дори тези, които активно участваха в разграбването на града и селата в общината, все по-често започнаха да признават вината си с уговорката, че причината все пак са бившите комунисти и ДС! Последните десетина години, особено след влизането ни в ЕС, даже в предприсъединителните години, нещата започнаха да се променят. Бюджетът на общината се увеличаваше ежегодно. Различни общински структури участваха, с променлив успех, в реализирането на проекти с привлечени отвън средства.

> на стр. 2

Уважаеми съграждани,

Приемете моите поздравии по повод **6 септември - Съединението на Княжество България и Източна Румелия.**

На този ден отбелязваме едно от най-важните събития в историята на страната ни - белег за силата ни като народ, способен да се обедини и защити своите интереси. Преди 134 години нашите предци се изправят срещу волята на Великите сили с ясна позиция, че сами ще определят съдбата си. Разпокъсаната ни от Берлинския договор територия е обединена, но по-важно е, че се обединяват народ и управляващи - акт на напредваща гържливост. Сигурен съм, че и днес имаме достатъчно каузи, за които да застанем единни и колкото по-често успяваме, толкова по-способни ще бъдем да укрепим България.

Честит празник!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

Скъпи съграждани,

Приемете моите поздравии по повод **6 септември - Съединението на Княжество България с Източна Румелия.**

Преди 134 години в Монтана е проведен митинг в защита на обединителната кауза и започва събиране на средства за националното дело.

Активното включване на хората в общата патриотична вълна доказва, че това, което свързва един народ, никога и нищо не може да разедини. Нека и днес бъдем заедно и обединени в начинанията си за нашето по-добро бъдеще!

Честит празник!

инж. ИВО ИВАНОВ
председател на Общински съвет - Монтана

Областен съвет на БСП - Монтана

Сърдечно приветствам жителите на област Монтана с националния празник **6 септември - Деня на Съединението!**

Нека се преклоним пред паметта на героите от Съединението, чийто идеал извиса идеите за нова и модерна България! Нека със своите морални и национални качества да защитим своето достойно място в голямото европейско семейство! Нека с повече енергия, мъдрост, толерантност и обич направим нашия свят по-уютен и приятен за нас и нашите деца!

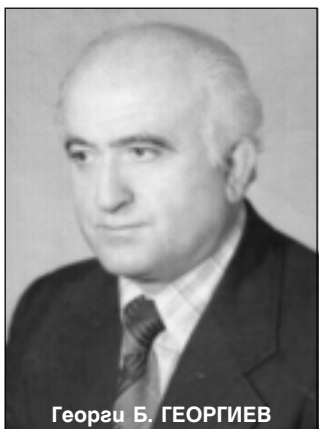
Пламен МЛАДЕНОВ
председател на ОблС на БСП - Монтана

Коментар

Съдбоносните общински избори

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Августовската политическа скака остана... До общинските избори остава...

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Сегашните общински избори ще бъдат съдбоносни за ГЕРБ. От техния изход ще зависи...

След кризата в ГЕРБ, настъпила след отстраняването на Цветан Цветанов...

Предстоящите общински избори ще отговорят на много въпроси. На първо място...

Боико Борисов кара в момента кълби върху тънък лед, който всеки момент може да се пропука.

Конспиративно ГЕРБ и СДС сключиха споразумение за предизборна коалиция...

Най-вероятният му ход ще бъде обявяването на предсрочни парламентарни избори...

Очакваният кметски двубой между Фандъкова и Манолова крие много неизвестни. Всички наблюдатели са единодушни...

Десните, както винаги, много са "желателни", но не са "възможни". Фандъкова има богат управленски опит...

Мая Манолова е любимец на онеправданите избиратели, които в България са абсолютно мнозинство.

Всички наблюдатели са убедени, че БСП ще подкрепи Манолова, но не като неин партиен кандидат.

В масмедийните десните наблюдатели вече провеждат антиМанолова негативна кампания...

Да бъдеш столичен кмет не е само да тичаш из града, да запушваш дупки в асфалта и ограничаваш с "перки на акули" трамвайната линия...

Кой ще спечели изборите в София, областните градове и райони, остава да се види. От тия общински избори обаче зависи оставането на ГЕРБ на власт.

Избори за местна власт 2019

И Ботев не пожалиха при "ликвидацията"...

> от 1 стр.

Какво оставихме на демократите през 1989 г.

Град с население над 80 000, общината със 102 000 души. В трудоспособна възраст бяха 57 370 души...

Обща дължина на улиците 141 км, от тях 137 покрити с асфалт и паваж. Оставихме реализирана първата в страната пешеходна улица с оригинална настилка от мрамор...

За всички деца до 6-годишна възраст имаше модерни детски ясли и градини, половината с вътрешни басейни, 13 нови учебни сгради, отговарящи на тогавашните изисквания...

Независимо къде съм работил, 60 години живея във Враца. Винаги съм се вълнувал от това, което става в града - искрено съм се радвал на хубавите неща или възмущавал...

Трудно ми е да приема каквото и да е обяснение

Някога първостепенната окръжна болница сега е пред фаликт. Отделението са останали без специалисти, а тия, които все още останаха, не получават редовно заплати и работят с остаряла трудно поддържаща апаратура.

Сградите в Етнографския комплекс се рушат. Подпокривните конструкции са изгнили и често падат старите турски керемиди.

На площад "Христо Ботев", непосредствено пред паметника на поета, по два месеца се монтира ледена площадка, която пречи не само да се вижда нормално монументът...

Напоследък се строят немало сгради в централната зона на града.

Прави впечатление как често се нарушават приетите и утвърдени преди квартално застроителни планове, с които се целеше градът да има свой характерен облик. Грубо се нарушават авторските права, когато се пристъпва към ремонт или преустройство на характерни сгради.

Ако имам власт

бих наредил да закрият жп гарата във Враца заради ползваната тоалетна, която е срам за всяко учреждение, особено за входната врата на областния град.

По оперативна програма "Региони в развитие" се изпълнява проект за "Обновяване на пешеходната зона" на стойност 23,3 милиона.

търсения у нас и за износ бял врачански камък, 5 сантиметра дебели керамични плочи, поставени преди по-малко от 10 г., гранитни павета, които практически са вечни - всичко се разбиваше и извозваше като строителен отпадък.

Това е единственият площад в България, а може би не само в България, на който за първи път след освобождението е построен паметник

на Българин от българин

и за 70-80 години са издигани последователно три паметника на една и съща личност! Местото на първия е определено в 1888 г. - "защото там е била изложена за поругание главата на българския патриот, спасител, поет и революционер Христо Ботев".

След рестроуването на паметника центърът на Враца сериозно се променя, налага се идеята за максимално съхраняване на сътвореното, почти незабележими корекции в обемно-пространствено отношение...

На този площад е звучало словото на дъщерята на Ботев, на всички държавни мъже през годините и на много високопоставени гости на България.

Този площад вече не съществува

Гранитните плочи и павета от "официалната" част на площада са изкъртени, извозени като строителен отпадък, само в тази част паветата са над 35 000 - дано да не са заминали за някоя "къща за гости".

Досега се възмущавам от безотговорното пилеене на финансов ресурс, с който само се увеличава дългът на българина, от престъпното унищожаване на създаденото от нашите бащи и майки и задължаване нас и нашите деца да плащаме.

Другият проблем е още по-страшен, подмяната на идеята, на характера на пешеходната улица по-късно след разширяването на вече "пешеходната зона".

Калин Каменов може да се гордее, че ще остане в историята на Враца като кмет, който окончателно е "ликвидирал" част от наследство от социализма в този град.

Да се поздравим по повод Националния празник 6 септември чрез възхваляващите думи на Петко Р. Славеиков: "Да се покажем като народ, вечни съединени!" Сградение "Бугители народни" Монтана

И това ли ще премълчим!?

Жилищата ни с нови паспорти, които ще струват доста пари

Всички жилищни сгради у нас трябва да имат технически паспорти до 2022 година. Издаването на един струва между 100 и 500 лв., изчислиха специалистите. Те съветват домоуправителите, да започнат събирането на пари от сега, тъй като сумите не са малки.

Обследването на постройките трябва да установи доколко са амортизирани. Специалисти проверяват електрическата и ВиК-инсталацията, здравина на материала, енергийната ефективност и сеизмичната устойчивост. Те изясняват дали в блока са премахнати носещи стени, трезери или колони, има ли опасност от срутване при земетресение. Цените за пробката варират между 3 и 5 лева на квадратен метър. Тест за гарсонiera от 40 кв. метра сумата е 200 лева. Примерно санкциите за неработеща или липсваща мълниезащита за физически лица са от 100 до 300 лв., а за юридически от 1000 до 10 000 лева.

Паспортизацията, която е задължителна, се изготвя от надзорни фирми, разполагащи с екип от специалисти и собствена лаборатория или имащи договор с такава за необходимите анализи. Ако тя не бъде извършена до 2022 г., кметът на общината може да възложи изготвянето на паспорт от името на етажната собственост и да събере нужната сума по съдебен път.

Техническият паспорт съдържа информация за техническите параметри на сградите, направените основни ремонти и преустройства. В него се посочват задължителните и препоръчителните мерки, които е редно да бъдат осъществени. Документът е залегнал в европейска директива и е задължителен за сградите държавна, общинска, частна и смесена собственост, получили

разрешение за строеж от 2007 г. насам. Срокът вече бе удължен през 2015 година. Това става с промените в наредба на Министерство на регионалното развитие и благоустройството. Изискването за паспортизация е регламентирано в Закона за устройство на територията. Целта е да бъде описано състоянието на всяка постройка, да се гарантира нейната конструктивна устойчивост и да се регистрира необходимостта от неотложни ремонти и укрепвания, поясниха специалистите. А това не е ли грижа на съответните дирекции в общините?

Но питаме - защо се взема такова решение от НС? Всички жилища и сега си имат паспорти - това е Акт 16. Тази нова "паспортизация", ако не беше форма на грабеж, щеше да е поредната нелепост на управниците, които ни затлачват с все нови и нови задължения, наредби, лобистки закони...

И това ли ще премълчим? А тези, които ни управляват, трупат задължения, които няма да се изплатят и от следващите три поколения.

Известно е, че в момента гългът на България е 35 милиарда. Това е близо 50% от брутния вътрешен продукт. Преди време беше взет един заем от 16 млрд. лева и никои не разбира за какво ги похарчиха.

И тази зловеща идея, за да операт още по една кожа от българите, говори не само за крещящата им некадърност, за липсата на социален рефлекс и безхаберие, но и за тяхната изобретателност. Защото всичко това, с което се мотивират, са неща, които държавата, ако я има, трябва да го прави като свое задължение.

И това ли ще премълчим!? Докога?

"Слово плюс"

В АЕЦ "Козлодуй"

Генералният директор на Агенцията за ядрена енергия към ОИСР посети АЕЦ "Козлодуй"

> от 1 стр.

Емилиян Егрев представи основните проекти на Дружеството - продължаването на срока на експлоатацията и повишаването на топлинната мощност на 5 и 6 блок. В презентацията си той постави специален акцент върху непрекъснатите усилия на атомната централа за поддържане на високо ниво на безопасност и сигурност. Емилиян Егрев запозна гостите и с изпълнените мероприятия по стрес тестовете, съгласно изискванията на Европейската комисия след аварията във Фукушима.

По време на визитата делегацията посети командната и машинната зала на 5 блок, пълномащабния симулатор за блокове с реактори ВВЕР-1000 в Учебно-тренировъчния център, Хранилището за отработено гориво и други обекти на площадката на АЕЦ "Козлодуй".

Агенцията за ядрена енергия към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие е междуправителствена агенция, чиято задача е да подпомага сътрудничеството между страните с развита атомна енергетика в процеса на усъвършенстване на различни области като ядрена безопасност, технологии, наука, околна среда и право. За да постигне тази цел, АЯЕ

действа като форум за обмяна на информация и опит между страните, членуващи в организацията - 33 държави от Европа, Азия, Северна и Южна Америка, които управляват 82% от инсталирания в света капацитет за производство на ядрена енергия.

Избори за местна власт 2019

"Да останем в Монтана" е предизборният призив на БСП - Монтана

Илия Илиев е кандидатът за кмет на БСП за Община Монтана, а Камелия Трифонова ще води листата за общински съветници.

Това решение бе взето на шестото заседание на 16-ата общинска конференция на БСП Монтана.

Илия Илиев е доктор по философия, преди това е завършил висше икономическо образование в Стопанска академия - гр. Свищов. Управител е на издателство и печатница "Полимона". Женен, с двама синове.

На конференцията официални гости бяха Вяра Емилева - секретар на НС на БСП и народните представители Атанас Костадинов и г-р Илиян Тимчев.

Прие се предизборната програма, която е с призив "Да останем в Монтана". Утвърдени са и кандидатите за кметове в селата.

Честит празник, скъпи съграждани!

Денят 6 септември е паметен в нашата история. Той ни задължава да сме единни, здраво сплотени, защото съединението прави силата! А бъдещето на страната изисква от нас повече от всякога да сме обединени!

Приемете нашите поздравии по случай 134 години от обединението на Княжество България и Източна Румелия!

инж. Дилян ДИМИТРОВ
Ирена ДИМОВА
депутати от ПП ГЕРБ - Монтана

УВАЖАЕМИ ЖИТЕЛИ НА ОБЩИНА ВЪРШЕЦ,

Приемете моите поздравления по случай **6 септември - Деня на Съединението на Княжество България с Източна Румелия!**

6 септември е историческа дата, символизираща нашите ценности, националната ни принадлежност и българско самосъзнание - празник, който възбужда, обединява и ни кара да се гордеем, че сме българи.

Днес се навършват 134 години от едно от най-значимите събития в нашата история - обединението на Южна и Северна България, което превръща в реалност народните възжелания за териториална и държавна цялост на Отечеството ни, нарушена от Берлинския договор от 1878 г.

С акта на Съединението радостелите на българското проправят пътя на страната ни към национална независимост и равнопоставеност в Европа.

Нека бъдем горди с миналото си и отговорни за бъдещето на България!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

инж. ИВАН ЛАЗАРОВ
кмет на община Вършец

Областен съвет на БСП - Видин

Сърдечно приветствам жителите на област Видин с националния празник **6 септември - Деня на съединението!**

Нека се преклоним пред паметта на героите от Съединението, чийто идеал извиси идеите за нова и модерна България! Нека със своите морални и национални качества да защитим своето достойно място в голямото европейско семейство! Нека с повече енергия, мъдрост, толерантност и обич направим нашия свят по-уютен и приятен за нас и нашите деца!

Димитър ВЕЛКОВ
председател на ОбС на БСП - Видин

Уважаеми съграждани и гости на красива Берковица,

Приемете моите поздравления по повод светлия християнски празник Рождество на Пресвета Богородица, в който ние празнуваме и празника на прекрасния ни град!

В този светъл ден ние се обръщаме назад към отминалите години, но и към бъдещето с надежда за успешно развитие на Берковица.

Нашите мечти и стремежи са постижими и това зависи от всеки от нас и от общите ни усилия. Вярвам, че ще продължим заедно да сътворяваме настоящето и бъдещето на нашата обичана Берковица!

Желая от сърце на всички граждани и гости на Берковица здраве и мир, хармония и обич, мечти и воля за постигането им.

инж. Милчо ДОЦОВ
кмет на Община Берковица

Уважаеми жители и гости на Община Хайредин,

Имам честта да ви поздравя с големия български празник - **Деня на Съединението на Северна и Южна България!**

Тази дата бележи една от най-светлите страници от българската история, когато поривът за национално единение къса оковите, поставени от Берлинския конгрес. Съединението е онзи паметен миг, който ни дава упование в силата ни като народ и е в основите на българското национално самочувствие! Нека сме горди с делото на нашите предци и бъдем техни достойни последователи!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

В този светъл ден за България - **6 септември - Деня на Съединението,**

да се поклоним пред паметта на предците ни, които с цената на живота си обединиха разпокъсана България. Нека не угасва в нас българският дух и нека бъде несломима вярата ни в постигането на нашата цел - едно по-добро бъдеще за децата ни!

Честит празник на всички жители на община Белоградчик!

Борис НИКОЛОВ
кмет на Община Белоградчик

Уважаеми граждани от община Оряхово,

Датата 6 септември вече 134 години изпълва сърцата ни с гордост, че сме българи. Защото Съединението е едно напълно самостоятелно българско дело, в което се олеждат не само патриотизмът и жертвоготовността на геиците от онова време, но и железен прагматизъм и дипломатически умения, на които рядко сме бивали свидетели в нашата история. Нека да се поклоним пред героите от 1885 г., пред националната памет на българския народ!

Честит празник!

Росен ДОБРЕВ
кмет на Община Оряхово

На **6 септември** отбелязваме една от най-важните дати в историята на страната ни. Днес България празнува **134 години от обявяването на Съединението на Княжество България с Източна Румелия.**

Искан да поздравя всички жители на Брегово и региона с официалния празник, с пожеланието да не забравят усилията на своите предци да воюват за свободна и силна България! Бъдете здрави и успешни, вярвайте в доброто бъдеще на региона и живеете като достойни българи!

Честит празник!

инж. Милчо ЛАЛОВ
кмет на Община Брегово

Честит 6 септември - Ден на българско-то Съединение!

Скъпи съграждани, като ви пожелавам крепко здраве, много радост и щастие в семействата, нека да съединим всички наши мисли, чувства и мечти в едно, за да превърнем община Берковица в образцова!

инж. Милчо ДОЦОВ
кмет на Община Берковица

75 години от Девети септември 1944 г.

И поуците за бъдещето...

Зрелостта на един народ се изразява не в това, което отрича от своето минало

Проф. Орлин ЗАГОРОВ

Човешкият разум рядко има навика да забравя, че "една идея, която не е осъществена, не е нито победена, нито пък опровергана. Една необходимост, дори отложена, не става от това по-малко необходима. Тъкмо напротив, само идеали, които не са се изхабили или компрометирани, тъй като са останали неосъществени, продължават да въздействат на всяко поколение като елемент на нравствено издигане. Само те, все още неосъществени, се възраждат непрестанно" (Стефан Цвайг). С други думи същото казва и Иван Вазов: "Не се гаси туй, що не гасне". Очевидно това е израз на непобедимостта на същия този човешки разум, който ни доказва, че идеалът, заедно с творчеството, любовта, истината и мъдростта, представляват неопровержимото доказателство за величието и безсмъртието на човешкия дух.

От неразбирането на дълбокия смисъл на тази истина се раждат много абсурди на човешките изкушения. Този парадокс най-добре е изразен от Габриел Лауб: "Най-отявлени поддръжници на робството невинаги са били робовладелците, а привилегированите роби." По силата на тези абсурди мнозина и днес са в плен на заблудението, че през периода непосредствено след Втората световна война много "невинни хора" са станали жертва на комунистическата диктатура. Парадоксалното в случая е, че сред хората, които разпространяват тази лъжа, не е трудно да се забележат синовете и внуци на предци, слушали радиостанцията "Гласът на Америка", по която на 3 юни 1943 г. американският президент, тогава Франклин Рузвелт, заявява: "Тези, които днес управляват България, не ще я управляват, когато войната свърши. Те ще бъдат съдени като криминални престъпници за многобройните си безчинства". Една година по-късно в реч по БиБиСи на 18 юли 1944 г. британският премиер Уинстън Чърчил заявява същото: "За негово нещастие българският народ се оглавява от чужда на националните интереси династия, която е жесток лакей на падналата нацистка сила" (в. "Минаха години", 29.05.2017 г.). Мълчат и мнозина от тези, които са прочели дневниците за времето 1884-1898 на един от строителите на нова България Григор Начович (1845-1920). В тях също пише, че "Днешният режим у България има за принцип експлоатирването на производителната класа... Този е принципът на нашата либералия. Една олигархия от 500-600 души, добре свързана помежду си по причина на интересите си, е заграбила кметствата, общинските и окръжните служби, държавните служби и смуче кръвта на народа, когото презира и отблъсква от управлението. Производителната класа се мъчи и произвежда само за гоенето на тия няколкостотин тирани - пиявици" ("Из Дневниците" на Григор Начович, изд. УИ "Св. Кл. Охридски", 1999 г.). При това добре известно е, че Начович не изпитвал симпатии към социалистическите идеи. Не е необходимо да си свързан с леви сили, за да видиш колко много си приличат описаната от Григор Начович картина преди 135 години и ситуацията в България три десетилетия след т. нар. демократичен преход, дело на потомците на същата онази олигархия.

В крайна сметка добре известно е, че Народният съд не е творение на българските комунисти. Същото се прилага и в другите страни, без комунистите да са дошли на власт. Заедно с това здравият разум изисква да не се премълчава и другата страна на истината. Знае се, че в периода 1923-1925 г. в България са убити 30 000 души. През 1941-1944 г. са убити 9150 партизани и са раздадени 62 870 милиона лева награди за главите им, както и над 200 деца. Нещо повече - някои искат българският народ да се примири с лъжата, че у нас не е имало фашизъм, както не е имало и партизанско движение. Това е опит да се заличи от паметта на младите поколения една от най-кръвавите епохи в най-новата история не само на България, но и на цяла Европа - Съпротивата срещу фашизма. С какво тогава историята ще обяснява на поколенията участието в нея на 30 100 партизани и членове на бойни групи; убитите 9110 души, ятаците и помагачите, чийто брой се изчислява на около 200 000; преминалите през затворите и концлагерите 31 250; участвали във Втората световна война 417 000 и загинали в битките за победа над фашистката армия на Хитлер 10 733 българи воители и доброволци.

Очевидно е, че и днес сред нас живеят хора с притъпени сетива за смисъла и величието на подвига на българския народ в борбата срещу монархофашистката диктатура и капиталистическата експлоатация и мизерия. Искат на децата да не им се говори за тези, които, дори когато са изправени пред дулата на оръжието и бесилките, са произнасяли предсмъртни слова, вдъхновяващи и днес хиляди нови борци за свободата и достойнството на своя народ. Поклонничество заслужават думите на Антон Попов пред лицето на предрешената смърт: "Умирам за един нов свят, който ще огрее с такава силна светлина, с такава хубост, че моята жертва за него е нищо". А поетът Гео Милев в поемата "Септември" пише:

Човешкият живот
ще бъде един
безконечен възход -
Нагоре! Нагоре!
Земята ще бъде рай -
Ще бъде!

И още нещо, което никога не трябва да се забравя: настоящето е единственото възможно време, с което разполагаме, за да променим

света. Настоящото постоянно ни напомня за очевидни истини, които нито - кръсци, злоба, жажда за отмъщение и лъжи за времето отпреди три десетилетия, не могат да бъдат заличени от историческата памет на поколенията и съвестта на разума. Ето част от истината:

Населението на България се стопява застрашително:

1944 г.	1985 г.	2018 г.
6 910 000	8 990 000	6 957 642

По данни на Българската стопанска камара за периода 2008-2017 г. са закрити 92 големи, 887 средни и 2488 малки предприятия! Днес се премълчава каква част от най-плодородните земи у нас вече е закупена от чужди купувачи чрез подставени лица. Броят на обезлюдените села расте с всяка година. В чужбина се раждат хиляди български деца. Почти всеки ден по вестниците могат да се срещат тревожни заглавия: "България е потопена в бедност, атрофия и безнадеждност". Днешните управници наричат посочването на фактите "опит за дестабилизация на властта".

Свидетели сме на дълбока разруха на националния ни дух. Този синдром се изразява в лековерно и нечестиво представяне на 45-те години след 1944 г. от позициите на антикомунизма, неолиберализма и обезумялата идеологическа истерия под прикритието на фалшивите внушения на деидеологизация. Техните рицари неуморно повтарят "Уикипедия", вместо да прочетат Маркс, за да научат, че твърдението "Религията е опиум за народите" не е на Маркс, а на немския писател Новалис (1772-1801). А "Който не работи - не трябва да яде" е цитат от Второто послание на апостол Павел към Солуняните, глупаво е да приписват тази мисъл на Георги Димитров, при това с привкус на ирония и сарказъм.

По стените на кабинетите на политици, бизнесмени и чиновници висят цветни портрети на Левски, Вазов, Ботев, но това е скверня, защото те остават само респектираща украса. Историческата памет на народа не се основава на лъжи и изопачаване на истината, а съхранява съвестта на разума и подсказва в подходящ момент на поколенията, че рядко спомените за славни времена, отричани от озлобени нечестивци, се превръщат в спомени за бъдещето. Всяко това е историческото ни основание да се включим към усилията за възстановяването на една идея за справедливост, пуснала дълбоки корени в душите ни.

Другото основание за непрестанно завръщане към тази идея е необходимостта от нов цивилизационен избор, което в практически план означава възраждането на хуманстичните идеали на културата, търсене на алтернатива на съвременната цивилизационна криза, чиито корени все по-убедително водят към неизлечимите пороци на икономическия модел, известен като капиталистически начин на производство. Именно този модел носи в утробата си най-страшния парадокс, по силата на който "изобилието ражда мизерия". Това е обективен резултат от нарастващата социална несправедливост и тоталната дехуманизация на човешката същност.

Впрочем началото на осъществяването на неговата алтернатива е свързано с 9.IX.1944 г., с победата на социалистическата революция преди 75 години. Преди 30 години бе извършена контрреволюция, наречена преход, която ни кара и днес да се връщаме към идеята на социализма. Ето защо отбелязването на 75-годишнината трябва да се свързва с желанието на по-голямата част от българския народ да си върне в днешния ред на новото време онова, което носи мъдростта и безпримерния съзидателен ентузиазъм.

Но дори и думата "промяна" дълбоко безпокои нечестивите души. Напоследък на бастиона на капиталистическия начин на живот, основан на неолиберална духовно-идеологическа парадигма, големи групи от населението все по-категорично отстояват социалистическата идея като алтернатива на днешното обществено устройство. Може би същият антисоциалистически рефлекс е в основата и на истерията, в която изпадат определени среди у нас, щом чуят думата социализъм...

Дълг на духовните водачи на нацията е да формулират поуците и уроците на 75-те години от 9 септември 1944 г., за да се осмисли по нов начин визията за бъдещето на Родина ни. Защото непреходно е значението на истината, че във времена, когато управляващите са глухи към гласа на разума, мислещите хора не трябва да мълчат, а да използват всички възможни начини и средства, за да поддържат будна гражданска съвест. Зрелостта на един народ се изразява не в това, което отрича от своето минало, а в стемежа му към достойно бъдеще.

Честита 75-годишнина на нашата приятелка и сътрудничка

Павлина ИВАНОВА!

Все така да
бъдеш вдъхновена!
Все така да си
благодарна
за творчески
успешни дни
и светли бъдни
далнини!

В. "Слово плюс"

Павлина ИВАНОВА

МОЯТ СВЯТ

Усмивка сияйна на малко дете,
полет на птици дъбе в синьо небе,
вятър-немирник в моминска коса,
тревата, окъпана в нежна роса -
песенен звън е в мойта гуша!

Старата къща, която мълчи,
залез, потънал в златисти лъчи,
светлината, усмихнала твоите очи,
гъзата, родена в гърждовния ден -
всичко това е частица от мен!

Събуждане

Зората пристъпи на пръсти
и тихо подгони нощта.
Денят се събуди окъпан
в ослепителна белота.

Мълчаливи, звездите бледнеят,
потъват в небесната вис,
с надежда отново да видят
света ни, усмихнат и чист.

Събуждам се пак окрилена,
че в нощния сън бях при теб,
в прегръдката силна, стопена -
снежинка, дошла отдалеч.

Д-р Даниела
Стоянова

общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

Набира
пациенти

Тел. за контакти:
096 389 346
„АПОЛОН-21“ ООД.

Монтана
ул. „Цар Борис III“ № 11
Поликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

5 ч Св. прор. Захария и
праведна Елисавета
6 н Св. мчк Евдоксий.
Преп. Архип
7 с Св. мчк Созонт
(Предпразненство на
Рождество Богородично)
8 н Неделя преди Въздви-
жение. Рождество на
Пресвета Богородица. Гл. 3,
утр. ев. на празника, ап. Гал.
6:11-18 (с. 378), лит. ев. Ин
3:13-17 (Тит. с. 72-73)
9 н Св. праведни богоот-
ци Йоаким и Анна. Св. мчк
Севириан
10 в Св. мчци Миногора,
Митрогора и Нимфогора
11 с Преп. Теодора
Александрийска

По случай

ГОДИНИ
ОТ ОТКРИВАНЕТО НА ПЪРВАТА
АТОМНА ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА
В БЪЛГАРИЯ

АЕЦ „КОЗЛОДУЙ“ ОРГАНИЗИРА

ОФИЦИАЛНА ЦЕРЕМОНИЯ
ЗА ОТБЕЛЯВАНЕ НА ГОДИШНИНАТА

4 септември 2019 г.

Начало - 17:00 часа

Зрителна зала, Дом на енергетика

Церемонията ще бъде излъчвана живо на специално монтиран
на открито екран в Алетта зад Дома на енергетика.

ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ

С УЧАСТИЕТО НА РОК ГРУПА БТР И ДЖОН ЛОУТЪН

4 септември 2019 г.

Начало - 19:30 часа

Алетта зад Дома на енергетика

„ИЗГРАЖДАНЕ НА АЕЦ „КОЗЛОДУЙ“ -
ИСТОРИЯТА ПРЕЗ ОБЕКТИВА“

Фотоизложба с архивни кадри от историята
на атомната централа

от 2 до 8 септември 2019 г.

Площад пред Дома на енергетика

„ДИГИТАЛНО МАСТИЛО“

Изложба на графики с добавена реалност -
изкуството оживява през смартфона

от 2 до 8 септември 2019 г.

Главна фойе, Дом на енергетика

ПРАЗНУВАЙТЕ С НАС!

ОБЩИНА МЕДКОВЕЦ ОБЛАСТ МОНТАНА

ул. "Георги Димитров" № 26; телефон: 09727/23 23; факс: 09727/2330 <http://www.medkovec.bg>,
e-mail: medkovec@mail.bg

На основание чл. 5, ал. 2 от Закона за устройството на територията, чл. 89 и чл. 91 от Кодекса на труда, чл. 7, ал. 12 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, § 1 от Преходни и заключителни разпоредби от същата и във връзка със заповед № 149/ 02.09.2019 год. на кмета на Община Медковец:

ОБЯВЯВА КОНКУРС ЗА ДЛЪЖНОСТТА "ГЛАВЕН АРХИТЕКТ"

Вид на правоотношението: трудово правоотношение на 8-часов работен ден

1. Минимални и специфични изисквания, предвидени в нормативните актове за заемане на длъжността:

- 1.1. образование - висше, степен магистър, специалност - "Архитектура";
- 1.2. професионален опит - 3 години;
- 1.3. придобита пълна проектантска правоспособност или необходимия стаж за придобиването ?;
- 1.4. специфични изисквания, установени с нормативен акт: да отговарят на изискванията на чл.107а, ал.1 от КТ;
- 1.5. да не са осъждани с влязла в сила присъда за умишлени престъпления от общ характер, освен ако са реабилитирани;
- 1.6. да не са лишени по съответния ред от правото да заемат определената длъжност и да не са поставени под запрещение.

2. Допълнителни изисквания и квалификации:

- 2.1. познания в работата на общинска администрация;
- 2.2. компютърни умения
- 2.3. отлично познаване на нормативната уредба, свързана с дейността по устройствено планиране, инвестиционно планиране и строителство; контрол на дейността по устройство на територията, кадастър и регулация, включително ЗМСМА, ЗУТ и други специализирани законови нормативни актове.

3. Начин на провеждане на конкурса

- 3.1. Подбор по документи;
- 3.2. Решаване на тест
- 3.3. Интервю

4. Размер на основната месечна заплата - 680.00 лв.

5. Необходими документи, които следва да бъдат представени от кандидатите за участие в конкурса са:

- 5.1. заявление за участие в конкурса;
- 5.2. автобиография;
- 5.3. документ за самоличност - копие, заверено за вярност с оригинала на кандидата;
- 5.4. декларация от лицето за неговото гражданство, както и обстоятелствата, че е пълнолетно, не е поставено под запрещение, не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер на лишаване от свобода и не е лишено по съответния ред от правото да заема определената длъжност;
- 5.5. копие от документ за завършено висше образование, придобита образователно - квалификационна степен;
- 5.6. копие от документи, доказващи придобита пълна проектантска правоспособност (за кандидати, които имат пълна проектантска правоспособност);
- 5.7. копие от документи, удостоверяващи продължителността на професионалния опит - трудов/служебен/осигурителен стаж;
- 5.8. декларация за обстоятелствата по чл. 107 а, ал. 1 от Кодекса на труда;
- 5.9. копие от документи за допълнителна квалификация (при наличие на такава);
- 5.10. оригинално свидетелство за съдимост;
- 5.11. медицинско свидетелство за работа (в случай, че кандидатът има прекъсване на трудовия/служебния стаж повече от три месеца);
- 5.12. декларация от кандидата, че е запознат с длъжностната характеристика за длъжността "Главен архитект" на община Медковец. Същата е на разположение на кандидатите в сградата на общинска администрация - в центъра за услуги и информиране на гражданите;
- 5.13. други документи, свързани с изискванията за заемане на длъжността.

6. Място и срок за подаване на документите за участие - подават се лично или от техни упълномощени представители в 30-дневен срок, считано от датата на публикуване на обявата за конкурса в местен вестник, в деловодството на Община Медковец на адрес: с. Медковец, Община Медковец, Област Монтана, ул. "Георги Димитров" № 26, всеки работен ден от 8.30 до 16.30. За контакти: Румяна Динчева - секретар; тел: 0882 29 36 85, и Радослава Ангелова - гл. експерт ЧР, ЕП и МД; тел. 0885 80 65 02.

7. Списъкът или други съобщения във връзка с конкурса - ще се обявяват на информационното табло за обяви на партнерния етаж в сградата на община Медковец и на официалната интернет страница- www.medkovec.bg

8. Кратко описание на длъжността, съгласно длъжностната характеристика: осъществява функции по ръководство, координиране и контролиране на дейностите по устройственото планиране, проектирането и строителството на територията на община Медковец, и издаване на административни актове съобразно правомощията му, предоставени от Закона за устройството на територията.

ИНЖ. ВЕНЦИСЛАВ ЕВГЕНИЕВ:
Кмет на община Медковец

Девета дивизионна картечна дружина и боят при "Паешки камък" до Ниш през 1944 г.

> от 5 стр.

На 8 октомври сутринта топовните гърмежи на българската артилерия известяват на противника за предстоящата голяма атака. Тежките картечници започват да пукат по посока на височината, Девета дружина се втурва напред. Мощно българско ура процепва въздуха и отеква по целия Балкан. Безброй снаряди летят по противниковия тил. От левия фланг на дружината, ротата на поручик Джурев съдейства на атакуващите с тежкокартечен огън. Боят продължава без прекъсване целия ден. Българските войници успяват да превземат предните линии на германците и успяват да се укрепят.

Вечерта по съображението на командващите се нарежда войниците да се изтеглят на отправната си позиция и да подготвят нова по-мощна атака. Дружината се изтегля до последния човек, без да бъде забелязана и атакувана от противника. На 9 и 10 октомври се запазва двудневно затишие.

На 11 октомври от българска страна се изпращат два патрула, които имат задача да разузнаят разположението на противниковите войски. При завръщането на патрула става ясно, че врагът не е забелязан по противниковите позиции. Веднага по телефона пристига заповед дружината да настъпи на запад. Настъплението на дружината среща слаба съпротива и не след дълго завършва със завладяването на връх Паешки камък.

Така пада една от най-укрепените позиции в Югославия. По сведения на югославските войски връх Паешки камък е бил отстъпен на германските войски през 1941 г.

Българските войски дават своя принос за освобождаването на Македония и Южна Сърбия, а след това участват и в настъплението на Трети украински полк през Югославия и Унгария към Австрия. Те воюват от септември 1944 г. до май 1945 г. далеч от българската територия в помощ на югославската и съветската армия. Цената на това участие е близо 40 хиляди убити, ранени и изчезнали и 133 милиарда лева разход.

За написването на това научно съобщение са използвани известната монография на Евгения Калинова и Искра Баева "Българските преходи 1939-2010", заедно с непубликуваните спомени на майор Иван Миличин, поручик Венелин Мислиев и подофицер Антон Антонов, съхранявани в РИМ - Монтана.

Свободата е власт, която изисква управление !

Красимир ГРИГОРОВ
заб. отгел " Възраждане", РИМ - Враца

Родовото начало през епохата на Възраждането е национална традиция, възвеличаваща изконните народни добродетели, съхранили българското име през мрака на чуждото господство и потисничество. Врачанските родове през годините са вървели паралелно с времето, с нуждите и интересите на града. Някои от тях съставляват цели съсловни организации, оставили траен отпечатък на своята дейност през няколко поколения, а малкото отстъпници от дълга си, са понесли наказанието от съдбата. За един представител на такава малко позабравена стара врачанска фамилия искам да ви разкажа. Делата и успехите на абаджията Иванчо хаджи Сокачев са пример и повод за гордост, не само за наследниците и потомците на рода, но и за врачани. Такъв пример за достойнство и честолубие е един от синовете на Хаджи Иван Сокачев - Ангелаки, чиято 185 годишнина от рождението отбелязваме през този месец. Роден в далечната 1847 г., той завършва първоначалното си образование в прословутото врачанско килийно училище. Надарен с остър интелект, огромна жажда за знания и воля за самообразование, той се налага като един от най-забележителните примери за нуждата и ползата от самообразование, редом с други самоуки врачани, като Мито Орозов, Тодор и Коста Балабанови и др. В онези "барутни" години във Враца се работи трескаво за народното въстание. Приготвят се оръжия, барут, куршум, фишеци, храни, дрехи, цървули, калпаци, чанти и пр. За калпаците и за дрехите не остава в града зелен атлас и златни и зелени ширити. Времето лети, а все не достигат игленки пушки, добри револвери, бинокли, карти, тръби, рогове и др. Революционните потреби, закупени от М. Цветков с парите от "лойта и пастърмата" се очакват с нетърпение в родния град с всеки изминат ден. А, когато и търпението е на изчерпване, местният революционен комитет брои на Ангелаки Сокачев 62 турски лири в светогорския метох при дядо Пахомия, поверявайки му специалната задача да пътува до Влашко и да ускори доставката. Като заклет поборник, Ангелаки Сокачев дейно участва в последвалите събития за освобождението. Записва с чест името си сред опълченците, като председател на врачанското поборническо и на македонското дружество. Утвърждава се като един от най-пристрастените цанковисти и русофили в следосвобождения политически живот на Враца. Деликатно отклонява предложението да продължи военното си образование в Русия и се завръща заедно с останалите живи опълченци, за да бъде полезен на своя град. За разлика от братята си - Димитър и Иван, които продължават занаятчийското поприще на рода на Бързациите, Ангелаки се залавя за правораздаването. Това бил един от секторите, където липсата на подготвени специалисти най-трудно се запълвала. В онези първи и паметни години, при неотложната нужда от специалисти в различни области на

живота, правораздаването също се изгражда от единици образовани и основен брой самоуки професионалисти. Ангелаки х. Сокачев израства и се налага като един от първите и най-уважавани врачански адвокати чрез усвояването на огромно количество научна и специализирана литература по правните въпроси. Разполага с богата и разнообразна библиотека, която несъмнено оказва влияние и върху идейното оформяне на децата му. За нуждите на многобройната си челяд се грижи едновременно и за петте къщи, а самия той обитава имота, находящ се на парцелата, където се въздига сегашния паметник на Христо Ботев на централния площад във Враца.

С цялата си адвокатска практика, той е оставил у децата си разбирането за това, колко благородна и висока е дейността за правораздаването и че тя не бива никога да се принизява до безогледно отстояване право там, дето то не съществува. За него един правник без чест, е един светилник без светлина. Именно с тези качества - принципност, честност и отстояване на справедливостта се откроява Ангелаки х. Сокачев и като общински съветник, а това е констатация от протоколите на врачанската община. Неговите изказвания на заседанията на съвета впечатляват с безкомпромисна позиция, насочена към изпълнение дълга на съветниците. Той предлага в дневния ред на заседанията въвеждане на строг контрол върху присъствието на съветниците, прилагането на правилника за вътрешния ред и глоба за безпричинните отсъствия. Подлага кмета на истински "обществен" контрол за целесъобразността и изпълнението на редица общински решения. Той предлага почитането на паметта на заслужили врачани като Васил Къчов, отпускането помощи на врачански опълченци, честването на годишнини от исторически събития като Шипченската епопея и други. Изказванията му са пропити от същите принципи на точност, изпълнителност и отстояване на справедливостта, на които е била подчинена и адвокатската му практика. Тези правила се откриват и във възпитанието на собствените му деца - Иван, Димитър, Борис, Стефан и Мара. Техните дела допринасят за очертаване облика не само на един от видните врачански родове, но и на врачанската история, защото просперитета на един град се гради върху отделния принос на неговите жители.

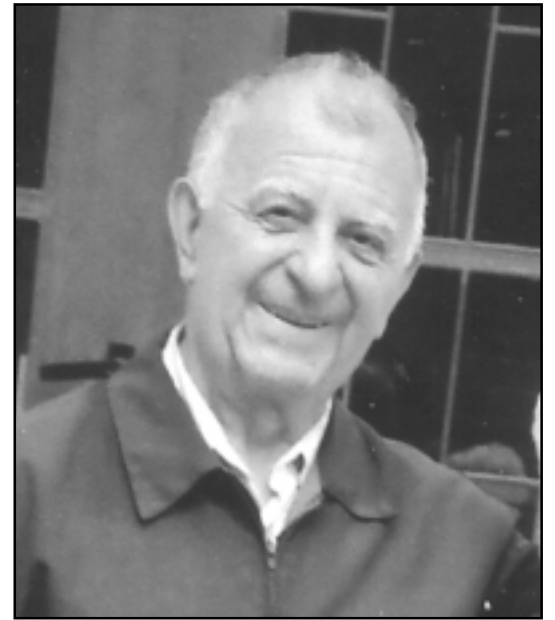

In memoriam

Отиде си от нас в последните августовски дни нашият приятел и ревностен читател на в. "Слово плюс"

Иван ЯКИМОВ

/1933 - 2019 г./
От София

Иван Якимов е роден в Монтана. Тук е завършил основното си образование и Първа мъжка гимназия "Христо Михайлов" в 1951 г. Завършва висше образование по икономика.

Дълги години работи в Министерството на вътрешните работи на България. Последните 7 години от трудовата си дейност е посланик на България в Мароко.

Никога не прекъсва връзката си с родния край. Винаги се връщаше в Монтана за 9 септември и за 23 септември да празнува със своите съученици, приятели и събедници.

Бил е секретар на учкома в Мъжката гимназия. Бил е най-добрият организатор, отличник в училище, чудесен другар и приятел.

В спомените на съучениците си той ще остане да блести с най-добрите човешки качества: честен, трудолюбив, ученолюбив, прегад, сърдечен...

От 10 години идва всяка година на срещата на съучениците си от випуск 1951 г. на Мъжката гимназия. А с приятелите се срещаше всяка година в последната събота преди 24 май.

Скъбим за него заедно със семейството му. Прекланяме се пред светлата му памет!

Лалка МЕТОДИЕВА
в. "Слово плюс"

"Такива бяхме"

Книга за първата френска гимназия във Варна, издателство "Логос 91", 2018 г.

Авторът и издател Станислав Станчев е роден в Берковица. Основното си образование е завършил в Монтана, средното - във Френската гимназия във Варна, а висшето - във ВИИ "Карл Маркс" - София, специалност "Икономика на външната търговия, профил "Международни икономически отношения". Дълги години е работил като журналист в Българска телеграфна агенция. Бил е неин кореспондент в Ангола и С Ф Р Югославия. След промените през 1989 година създава и ръководи издателство "Логос 91".

Дейността на издателство "Логос 91" през първите години от съществуването му е посветена предимно на детската литература. Трихилядният тираж на луксозното издание "Приказки на славянските народи" е разпространен като дарение сред децата на българските общности по света и в България, а 20 броя от книгата и днес могат да се намерят в училищата и библиотеките на община Монтана. През последните години вниманието на издателя е насочено към мемоарно-документалната литература. Станислав Станчев е автор на текста и редактор на биографичната книга "Моят живот" на нашия съгражданин и най-голям гарител в Северозапада Кирил Маринов.

Неотдавна излезе от печат книгата "Такива бяхме. Разказ за първите възпитаници на Френската гимназия във Варна". Неин автор и издател е Станислав Станчев.

На пръв поглед изглежда, че книгата е посветена на създаването на първата френска гимназия в страната ни във Варна през далечната 1958 година. И това е вярно. Но в същото време, от безбройните случки и събития в пансиона и училището, от разказа за организацията, обучението и всекидневния живот на учениците читателят неусетно добива представа за цялостното устройство на обществото, за възпитателния процес и изграждането на ценностната система в тогавашното младо поколение. Паралелите и сравненията с днешния ден се налагат от само себе си и събуждат носталгия у непредубедения зрял читател.

В книгата са поставени много важни въпроси, свързани с образованието и възпитанието на младите хора, с ролята на учителите, с отношенията учители-ученици-родители, със създаването на приятелски отношения и атмосфера на взаимопомощ. В нея има текстове, които могат да бъдат много полезни и поучителни за нашето настояще, пълно с агресия в училищата, с която трудно се справяме", пише за книгата проф. д-р Ингрид Шикова, преподавател в катедра "Европеистика" на Софийския университет "Св. Климент Охридски". Правят впечатление редица послания към днешната образователна система и към днешната действителност, независимо дали са казани в прав текст или "между редовете". Но за тези, които няма да ги забележат, като че ли специално е предназначено приложението "Искам думата", в което тогавашни ученици, а днес учители, доценти, професори, споделят мнението си за днешната образователна система и устройството на обществото.

Доцент д-р Владимир Владов, заместник декан на Филологическия факултет на ВТУ "Св. св. Кирил и Методий" казва за художествените достойнства на книгата: "Ако стриктно се ръководим от утвърдените норми, без съмнение ще срещнем затруднения при определянето на жанра. Постигнат е забележителен баланс между обективните исторически факти и събития, документалистиката и мемоарите, от една страна, и от друга - увлекателното чисто художес-

твено повествование, поднесено на достъпен, жив език, характерен по-скоро за роман. Да се представя историята с помощта на езика и средствата на художествената литература е майсторски подход, който, освен всичко останало, в конкретния случай прави по-лесно разбираеми събитията и обществените процеси от недалечното ни минало."

Авторът е извършил огромна изследователска работа - проучил е съхранените в държавните архиви документи, свързани със съдържанието на книгата, позовава се на тях и ги е представил на читателите по един вълнуващ, ненадрагичен начин.

Книгата дава донякъде представа за цялостното устройство на обществото и за времето, за което се отнася повествованието. За това е допринесло до голяма степен приложението "За любознателните", което съдържа допълнителна информация за лица и събития в България и по света през този период от развитието на страната ни.

"Такива бяхме" ни дава възможност да преосмислим днешни и минали събития, провокира ни да разсъждаваме без клишета и по този начин сами да открием истината, като не повтаряме вече допуснати грешки. Защото миналото винаги е пълно с уроци, стига да съумеем да ги прочетем и да извлечем поуците от тях.

Книгата е предназначена за широк кръг читатели. Всеки един от тях би могъл да намери в нея нещо, което е предназначено именно за него. Освен бившите и настоящи ученици на това училище, към книгата биха проявили оправдан интерес учители и педагози, които могат да почерпят ценен опит. Тя е интересна и за историци, които ще намерят систематизиран богат документален материал. Такива книги спомагат да има памет и да не се забравя историята.

Бел. ред. СП: Издателството ни информира, че създаването на книгата "Такива бяхме" е финансирано изцяло от бивши ученици на Варненската Френска гимназия. Изданието е с твърда подвързия, с повече от двеста цветни и черно-бели снимки и документи и с обем от 584 страници. Тиражът от 500 екземпляра, който вече е почти изчерпан, е разпространен безплатно сред бившите ученици, техни учители и възпитатели или наследниците им. Книгата е предоставена безвъзмездно и на институциите, съдействали за появянето ѝ. Все още има възможност желаещите от област Монтана да си закупят, на цена от 20 лв. Книгата може да се получи с наложен платеж / обявената цена плюс пощенските разходи/. За връзка с издателството и за доставка на книгата: Красимир Кънчев, тел. 0898548171 имейл freetex@abv.bg

Слово

e-mail: slovoplus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова

Главен редактор

тел. 0876 307 732

Цветана Костова

първи зам. главен редактор

тел. 0879 577 469

Ненчо Славчев

зам. главен редактор

тел. 0885 708 703

Георги Петров

зам. главен редактор

тел. 0899 767 886

Печатница

"БГ Принт" - Враца

Екуп Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“ 13

ОКС, 3000, п.к. 143,

тел.: 092 660 721

Екуп Монтана

3400, п.к. 133,

ул. „Пею Яворов“ 1

БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404

Екуп Вудин

тел.: 0889 399 349

0885 708 703

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

100 години от рождението на Николай Хайтов

За пътеписите на Николай Хайтов

Любка ЗАХАРИЕВА

Свикнали сме името на писателя Николай Хайтов да извиква неизменно в съзнанието ни книгата "Диви разкази". И с право - тя му донесе категоричното и безспорно признание на писател, пък и се оказа с несъмнени художествени достоинства, което ѝ отреди дълголетно присъствие в литературата ни и популярност сред хиляди наши и чужди читатели. Но... Хайтов не написа друга такава книга с разкази. Да "Хвъркато корито", "Да възседнеш глиган" и други някои епизодични разкази, но те не достигнаха "дивите" или останаха в техен плен, в тяхната сянка. Защо ли? Бих казала защото разказът не се оказа неговият любим жанр. За Хайтов разказът бе предизвикателство: **- Очерци - добре! Но докато не напишеш разказ, никой няма да те признае за писател!** - му казват Здравко Сребров, Караславов и други, както сам пише в Дневника си.

Неговата любов беше публицистиката - "Бодливата роза", "Вълшебното огледало", "Троянските коне в България" и още други, разбира се.

И пътеписът!
- **Изобщо, отрано си имам слабост към пътеписа - като читател. - признава Хайтов в нашия разговор за пътеписите. - И с годините тази слабост се засилва и съвсем естествено прерасна в желанието сам да опитам перото си в пътеписа.**

Обяснява също какво го привлича в пътеписа:
- **Прелестта на пътеписа е голяма по две основни причини. Първата е, че не си зависим от строга сюжетна линия, която да те задължава, както е в разказа, строго да дозираш отделните съставки на творбата, като се лишаваш от всички "поточета", които не се вливат в главната тема на повествованието. Малкият разказ се подчинява на правилото "да гониш заека по петите, по пресните му дири". От тука отклоненията - дори най-свежите и живописните - са жива беда! При пътеписа тези ограничения не съществуват, има блажена свобода да възквеш което си искаш хрумване, щастлива асоциация, случайно кацнала на перото идея и т.н. Всичко интересно, което главата ти роди, пътеписът го поглъща и понася.**

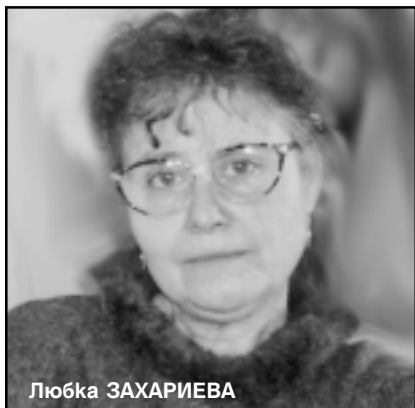
- Възщност пътеписът не може да се отскубне само от едно-единствено, генерално за художествената литература задължение - да не е скучен! Но именно при пътеписа то най-трудно се постига. Защото нямаш сюжет, а сюжетът е оня капан, в който читателят пада обикновено още в началото. Този капан, тази интрижка много по-трудно се създава при пътеписа. Тука е нужна изобретателност, много знания и широка, разностранна култура. Не говоря за тънката чувствителност и дарба - това са неща, които се подрабват.

Негови учители са преди всичко големите майстори на българския пътепис:

- От Вазовото творчество, да си призная, най са ми харесвали и прогължават да ми харесват неговите пътеписи за Родопите и Рила. Същата любов изпитвам и към пътеписите на Алеко Константинов и Любен Каравелов.

Пътеписните текстове присъстват в Дневника му от най-ранните години. Да добавим - с есеистичното писане! /Като микропътеписите "Край Село"/. Но първите си пътеписни книги той издава доста по-късно - "Перуански записки" /1975 г./, "Светогорски записки" /1987 г./ и "Африкански записки" /1988 г./ . Излизат междуременно и в списание "Родопи" някои от родопските му пътеписи. В творчествите му плановете обаче постоянно присъстват още няколко пътеписни книги, както е видно от разговори/интервюта и от Дневника:

"Край Село" /заглавие на сборника с микропътеписи/, Усойка /как трепаме орела/, Добралъшкото кале, Руен /как е зачуван/, Света Варвара, Саята, провирането на говедата на поляната на Кръстопът, Данчовите борики, гъсениците, борината, на нивите, залесяването /в епизоду/
Дневник 18 април 1975 г.

Любка ЗАХАРИЕВА

Какво ми се иска да напиша - пресметнах, докато си нямам работа във влака за Лийдс:..., "По Света" /пътеписи/ - 1000 страници
Дневник 23 септември 1979 г.
"Мексикански записки" - трябва да се пишат!
Дневник 22 ноември 1979 г.

Какво има в моето купиче "кокали"?
- **Подредените вече и написани бележки около 1000 страници за моите пътувания по света;**
- **Родопските пътеписи /4 папки/, които чакат своето рендосване;**
- **Микропътеписите от цикъла "Край Село" /2 папки/;**
Дневник 14 ноември 1982 г.
Какво мисля да пиша оттук нататък: "По Света" /пътеписи/...
Дневник 31 декември 1986 г.

Това са само няколко от напомнянията в Дневника, като няма как да се цитират тук десетките и стотици страници варианти и чернови на текстове по тия отделни книги, някои от които, както вече съм казала, почти завършени.

И така: към 1990 година със сигурност се очертават пет пътеписни книги, по които работата на Хайтов е доста напреднала, всяка от тях има своето "дело" "досие", т.е. специална папка в архива на писателя. Това са книгите "Из България", "Родопски пътеписи", "Край село" /микропътеписи/, "По Света" /в два тома/ и, разбира се, "Мексикански записки", която по думите на Хайтов е "почти завършена". Обемът им е няколко хиляди страници.

Още 1990-1991 година Хайтов си дава сметка, че може би времето няма да му стигне, за да издаде всичко като "перуанските", "светогорските" и "африканските" записки. И още по-важно: той все повече предпочита първоначалния спонтанен вариант, без "обработка". Според двата ни "светогорските" записки доста загубиха от първоначалната си свежест поради тези "обработки". И ето какво ми казва в разговора ни, а ми го пише и в писмо:

"Имам около 2000 машинописни страници пътеписи за онези 22 страни в които съм ходил". И продължава: "С времето една мисъл все повече ме занимава - дали би трябвало да ги разширявам и облагородявам? Няма ли да е по-добре да си останат в своята първоначална форма, както са написани импровизирано, но затова пък спонтанно, докато впечатленията ми от пътуването са били горещи...". Хайтов много се изкушаваше от такъв вариант за книгата "По Света". /Сп. "Пламяк" кн. 2 1991 г./

"Една идея: какво мислиш ти за това, да събера пътеписите, да ти ги изпратя, като си свършиш работата с Дневника, дори само да ги прочетеш и ми кажеш дали пък не бива така, "от майка родени" както са, да ги "вържа" в една книга. Между другото, тези дни си написах пътеписите бележки от Бразилия, Уругвай и пр. /Латинска Америка/, от Израел и Либия. Набързо го направих, несполосно, но го направих" /Писмо до мен от 12 август 1990 г./

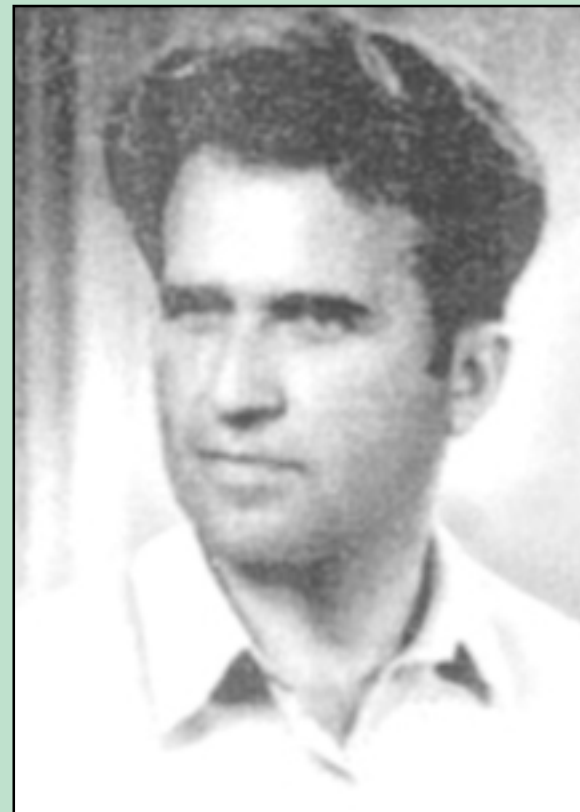
Пристрастието на Хайтов към обществените и обществено-политическите проблеми, което непрекъснато го отклоняваше от чисто художествената литература към публицистиката и пораждаше тревожното му предчувствие, че това ще "изяде" времето му, наистина попречи за тяхното завършване и издаване. Петте книги, които цитирах по-горе, не се състояха приживе на писателя и останаха в неговия архив.

Но ето че по неведом, но щастлив начин 17 /седемнадесет/ години след смъртта му се появи една папка от 360 машинописни страници, в която Хайтов е подредил част от неиздадените пътеписи за книгата "По Света", така **"както са от майка родени"**, т.е. без "обработка". В предговора ѝ, писан на 1 май 2002 година, т.е. два месеца преди смъртта си, той обяснява: **"ще имам чувството, че съм обрекъл на вечна тъмница скокливи свидетели на преживяното време"**. Или два месеца преди смъртта си иска да осъществи замисляното още 1990-1991 година и осъществява една част - тези 18 пътеписа от книгата "По Света".

Макар и 17 години по-късно, ще излязат на бял свят. Но... остават "в тъмница" "Родопски пътеписи", "Из България", микропътеписите "Край Село" и, разбира се, поне още толкова пътеписи от книгата "По Света". Както и мистериозно изчезналата папка с **"почти завършените"** "Мексикански записки" /около 200 страници/!

Предлагаме на читателите на в."Слово плюс" пътеписа за Швейцария от подготвяната за печат книга на Николай Хайтов "По Света" /непубликувани пътеписи/. Текстът ни е предоставен от сина на писателя Здравец Хайтов, на когото специално благодарим.

Поетичен салон

Цоньо НЕДЕЛКИН

На село

Оттук започнал - тук се върнах пак, параболо живота ми описа. Покоят селски с тоя дъхав мрак като във дните ранни ме униса.

Пак радвам се на прости чудеса - наболо цветете, птица, облак златен, заоблен къс разискрена роса и първи гръм със вест от юг изпратен.

Във труд минават моите селски дни - ора, копая, след овцете крача, дружа със хората и от злини или обиди мълком вквщи плача.

И като някога, макар и вече стар, макар у мен умората да гиша, пак имам нощем книга за другар и пак се уча стихове да пиша...

Селска сватба

Свири музиката. На площада грее северняшкото хоро и над лудите сватбари пада сняг като цветчета от сребро.

Младоженците - и те изгряят, искат да запомнят този ден, в който сухите цветя ухаят като истински букет зелен.

После музиката ги повежда към дома им пълен със народ и във него влиза с тях надежда да пребъде момковият род!

Следа

Над кремавата зрееща пшеница, над пасища със звъннали стага минава мигом сянката на птица и не остава никаква следа.

Така е и с човека - хубост, сили, сърце и ум, добри и лоши дни, отива всичко под една могила, която бърза да се изравни.

Затуй навред със разум и десница към красота и тайна дирим брод, нетраен като сянката на птица да не отминне нашият живот.

6 септември - Ден на Съединението - една велика дата ни зове да се трудим още по-упорито за по-добър живот, за още по-силна и богата страна.

Честит празник на нашите служители и клиенти! Пожелавам ви здраве, много радост в семействата и жажда за нови успехи и творчески дела!

Стилиян КАМЕНОВ
управител на Общински пазар - Монтана

6 септември - Ден на Съединението!

Скъпи кооператори, една велика дата ни зове да се трудим още по-упорито за по-добър живот, за още по-силна и богата страна. Затова ви пожелавам здраве, много радост в семействата и жажда за нови успехи и творчески дела!

инж. Велко АТАНАСОВ
председател на ОКС - Враца